

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 8. Auari liberalitatem suam retractantis subita pœna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

ipse misericordiam. Et si pauperi illi meritum, esset inopia, non iustitia, non utique ab Angelis in Abraha gremium, qui dives hic fueras, tolleretur. Sed ut nobis ostenderetur, nec in isto paupertatem per se ipsam diuinitus honoratam, nec in illo diuitias fuisse damnatas: sed in isto pietatem, in illo impietatem suos exitus habuisse: sic suscepit impium diuitem cruciatus ignis, ut tamen pium pauperem susciperet sinus diuitis. Damnatus est ergo diues ille, non propter diuitias, sed quia diuitiæ ab illo non sunt adhibitæ ad misericordiam exercendam: quæ plerumque quò habentur ampliores, eò habentem magis incendunt faciuntque intemperantiùs pecunias sitientem. Quanto autem magis amantur, tantò ægrius dispensantur. Hinc sunt earum possessores minùs liberales, magisq; duri ac immiseri cordes, dignique, qui nec ipsi misericordiam consequantur, sed sine misericordia è medio tollantur.

§. VIII.

Anari liberalitatem suam retractantis subita poena.

Baron.
to. 7. An.
553.

Recitat Raderus noster ex Menæis Græcorum, quin & Cardinalis Baronius ex Cedreno luculentum exemplum, de viro copioso,

pioſo, qui an. 27. Iuſtiniani Imperatoris, Conſtantinopoli graui morbo afflicta- tus mortem cernebat nulla humana vi poſſe euitari: confugit ergo ad diuinam, & iuſſit triginta libras argenti in ſubſidium paupe- rum diſtribui. Faciliùs nimirum pecuniam erogauit, quam cum vita mox amittendam alioqui cenſuit. Sed vel ſic miſerentis miſer- tus eſt Deus. Nam præter omnium ſpem illi vitam reſtituit, & valetudinem prolonga- uit. Multùm refert quo quid animo facia- mus. Quidquid fit libero Dei amore, con- ſtanter fit. Quod autem fit amore creaturæ, mutata creatura, facilè mutatur. Quare & iſte diues, valetudine recuperata, & mor- bo pulſo, ſuggeſtione Acherontica, cœpit mutare ſuam voluntatem, cuius eum ſubijt pœnitudo. Nam & pecuniam ſuam optauit recuperare, quaſi Deum fallere potuiſſet. Neq; tales cogitationes in corde eius præ- ſæ manſerunt. Habebat amicum fidelem, cui ſua arcana ſolebat patefacere. Huic cum gemitu narrat, ſe quidem conualuiſſe, ſed interim triginta auri libras ſibi periſſe, quæ utiq; ſeruari potuiſſent, jamq; in magnos uſus ſeruirent. Audiit hanc querelam ami- cus, & expalluit: utq; erat rerum diuina- rum

rum peritus, illum seriò commonuit, mali spiritus hanc esse teñnam, cogitationem istam ex animo, velut ignem è manu, eijciendam; ne diuina misericordia in iram conuersa, sanitatem, quam reddidit, denuò auferret; & vt liberaliter misericordem sanauit; ita datum retractantē rursus verberaret. Non cæcum modò, sed etiam ad piã monita surdum fecerat Plutus. Nihil igitur motus in consilio perstitit, immò magis magisq; cupiditate argenti recipiendi inflammatus, altùm ingemuit. Quod vbi vidit amicus, eum, ne animum desponderet, aut se suspenderet, talibus verbis affatus est. Oportebat quidem, ó bone, te consilium meum non respuere, ac seriò cogitare, nihil amitti, quod pauperibus datur, Christo dicente, *Amen dico vobis, quamdiu fecistis vni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis*; & utiq; præstantior est corporis sanitas, quàm pecuniã, quibus ægroto non licet frui; quæq; sæpe sine fructu medicis expenduntur. Verùm quia sana consilia apud te locum non habent, est aliud, quod ægritudini tuã curandã offeram, si fortè illud placet. Auarus cùm animaduerneret, nummi spem refulgere, jubet eum consilia promere. Tum alter

Matth.
25. 40.

alter non minùs pius, quàm sacra doctus: Quando igitur ita es constitutus, inquit, & te largitatis in pauperes pœnitet, age ad templum mecum redi; totam quantam summam expendisti, tibi numerabo, si Christo professus fueris, non te, sed me argentum, istud in pauperes effudisse. Accipit conditionem miserè latus ille. Adeunt ambo templum, annumeratur pecunia, pronuntiatur formula, & meritum ab avaro ad liberalem transfertur. O cæcam avaritiam! quàm non videt in lucro suo damnum! Vix iste argentum receperat, & illico cum valetudine vitam amisit. Nam è templo egrediens, sub ipso limine, repentina morte extinctus est. Ita pecuniam pariter atque animam suam perdidit. Cur perdidit? quia liberalitatem suam retractauit. Usque adeò non solum avaritia impedit homines, ne sint liberales, sed etiam hominibus pœnitudinē iniicit, si liberales extiterunt.

§. IX.

Diues, quia immisericors, fuit damnatus.

Et quærimus adhuc, cur diuites difficulter intrent in regnum cælorum? diuitiæ amatæ ægrè separari se sinunt à suis amatoribus; hinc faciunt illiberales; hinc efficiunt